

Trummar Peeter Jõgioja võitis lotoga suure summa

Peeter Jõgioja (pildil) võitis Viking Lotto igapäevase lisavõidu, mille suurus on 10 000 eurot, vahendavad „Suvised seitsmesed“.

Jõgioja sõnas, et oli võidust müstiliselt üllatunud.

„Selline asjaolude kokkujooks oli isegi minu jaoks üllatav,“ nendib ta uudistesaaetes.

Lotopileti ostmiseni viis teda aga võrdlemisi nukker seik. Jõgioja oli hiljuti ehitanud hoovi trummitelgi, kuhu plaanis panna mängima nii palju trummareid kui võimalik. Siis aga saabus torm ja lõhkus telgi ära, ent Jõgiojal ei olnud uue telgi ostmiseks piisavalt raha. „Mul ei olnud muud varianti – läksin ja vaatasin, palju mul arvel raha on, et hakata torusid taastama, ja selgus, et seal oli 20 eurot. Oli kaks varianti: joob ennast purju, ostab viina, aga mul millegipärast tekkis kiusatus, et ma proovin, äkki on jumal olemas. Ostsin kümne euro eest Viking Lotto pileti ja nii ta läks.“

Lotot ta tihti ei mängi ja see on siiani olnud tema kõige suurem võit. „Koomiline on, et sama piletiga võitsin ka neli eurot ja 60 senti. Varem on suurim võit olnud kaks eurot. Eesti Loto päästis seekord mu elu,“ muheleb ta.

OHTULEHT.EE

Aldo Luud

LAUREN VILLMANN: ravimid muutsid mind ebakindlaks

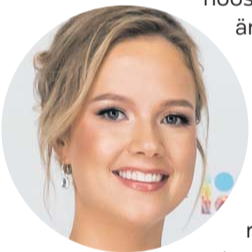
Tanel Padari kihlatu **Lauren Villmann** (26, pildil) avaldab ajakirjas Anne & Stiil, et tal on diagnoos, mis avaldub tema korrast

ära verenäitajates ja millega ta on elanud lapsest saadik. Igapäevaelu see kuidagi ei mõjuta, kuid annab endast aeg-ajalt siiski märku.

Ravi tähendas kangete rohtude võtmist, mis mõjutas tugevalt tema enesetunnet. „Tuletasin endale pidevalt

meelde, et kui lapsega on hästi, siis ongi tegelikult kõik hästi. Siiski muutsid ravimid mind hästi ebakindlaks,“ tunnistab ta.

OHTULEHT.EE

Vida Press

David Warner 1997. aasta menufilmis „Titanic“.

Suri „Titanicu“ näitleja David Warner

80 aasta vanuses on surnud Briti näitleja David Warner, kes on tuntud linasteostest „Oomen“, „Tron“ ja „Titanic“ ning mitmest „Star Treki“ filmist.

Warneri omaksed teatasid kurbusega, et näitleja suri pühapäeval vähiga seotud haiguse tagajärjel. „Ta võttis viimase 18 kuu jooksul oma diagnoosi talle omase meeledindluse ja väärkusega.“

Warner kehastas 1997. aasta kassatükis „Titanic“ Billy Zane'i tegelaskuju pahelist paarimeest Spicer Lovejoyd. Tema viimaseks rolliks suurel ekraanil jäi ekstsentriline admiral Boom nelja aasta taguses filmis „Mary Poppins tuleb tagasi“.

OHTULEHT.EE

Juhataja Katrin Roht
Tel 614 4058
katrin.roht@ohtuleht.ee

SULEV NÕMMIK AASTA ENNE SURM alati naeratab ja on valmis kõig

Täna on Sulev Nõmmiku (11.01.1931 – 28.07.1992) 30. surma-aastapäev

„Nendest tuuridest, mis mina koos Suleviga olen teinud, oli see viimane kõige edukam. Nagu oleks keegi teadnud, et see jääb viimaseks. Ees oli Kuressaare kontsert, tema jaoks siis viimane – nagu nüüd teame. Enesetunne oli tal kehv, uimane ja ravis ta end pitsi konjaki, kange kohvi ja suitsuga,“ meenutab Arne Valmis Gerda Korde-metsa ja Anne Tuulingu raamatust „Sulev Nõmmik: „Kui näeme, siis teretame!““. Näitleja, tantsija, lavastaja ning humoristi Sulev Nõmmiku 30. surma-aastapäeva puhul avaldame raamatust Nõmmiku elu viimastest aastatest rääkiva peatüki „Viimane vaatus“.

GERDA KORDEMETS

elu@ohtuleht.ee

Nõmmikult on päritud, mida ta teeks, kui talle antaks terve aasta puhkust.

Ta palub täpsustada – kust see puhkus saadud on? „Kui Estoonialt, töötaks Telefilmis, kui Telefilmist, töötaksin Filharmoonias...“ Samas ehmuks, et mis siis, kui puhkus oleks kõikidest kohetest korraka ja käsu korrakas? Olla terve aasta töötaja! Kohutav! Nõmmik igatahes teinuks kõik, et sellisest õnnetusest pääseda. Kuu aega puhkust oma maadus oli talle täiesti piisav, tarvilik ja tore. See oli tema tavaline elurütm. Käed kõhul ei osanud ta olla, sest puhkuse ajalgi korjas ta esinemisteks materjali ja kirjutas. Ta oli kogu aeg tegevuses.

Aeg muutus. Elu-olu muutus. Kolhoosid kadusid tasapisi, teda ei kutsutud esinema, raha nappis. Tihti peale kurtis Nõmmik, et pole enam teemasid, millest kirjutada. Huumoriseis tundus viletsavõitu, kuigi elus oli kõik, nagu lubatud. Naljamehi tundus olevat, aga head nalja eriti palju ei sündinud. Nõmmik ei leidnud enesele enam pidepunkti. Kolleegid panid tähele, et tal on raske, et ta ei tahtnud enam tööd teha, tunnistas, et on sõitust väsinud. Tundis, et Arni segab Nõmmikut, mõtles temast isegi loobuda, otsida uut kuhu. Pealegi oli Arni juba kuusteist aastat olnud, nii pikalt polnud ükski „vimekamees“ vastu pidanud. Lootis, et leiab midagi muud või leiab keegi teine... Et estraadi tegemine jääks nooremate meeste õlgadele.

Kas andis tunda väsimus või haigus? Või isegi tüdimus?

„Ma olen ja jään ikkagi Estoonia inimeseks,“ ei väsinud ta ikka ja jälle kordamast.

„See oli oma 20 aastat tagasi, kui üks juba tollal hästi tuntud näitleja kondis karukostüümis ümber linnavalitsuse näärilpuu ja tegi: „Mõmm-mõmm!“ „Miks sa seda teed?“ küsisin tookord. „Raha eest söön ma ka sita,“ vastas nüüdne rahvakunstnik. „Nii meenutas Nõmmik kevadel 1992 ja kartis, et nüüd võib temagi jaoks selline sundaeg saabuda.“

Samas oli ta veendunud, et kuni on vaatajaid, peab näitleja suutma lavale minna. Ümber kehastuma, tõsielu tõrjuma – kõige kiuste. Ka siis, kui tundub, et Lääne odava malli vaimustus ei saa kunagi otsa.

„See on sama kole kui Nõukogude Liit,“ ütles Sulev Nõmmik. Ja lisas: „Praegused uusrikkad on nagu parteibossid omal ajal: patsutavad õlale ja ütlevad

„sina“: „Mis sa ka maksad, mees, ma taon su kinni.“

***

Depressiooni aitas leevendada baarides istumine, pitsitõstmine, kus ühest pitsist sai kaks, kahest kolm... Me ei tea, mis toimub emotsionaalsete andekate inimeste hingest. Mis jääb rahuldumata, mis puudub?

Need lõputud esinemised kolhoosipidudel, kus nagu praegu meenutab Viive Ernesaks, võis olla tuhat ilusat meest, aga ilusamat ja paremat kui Sulev Nõmmik seal ei olnud. Teda ümbritses alati poputav naistekari, kes andis kaasa toitu ja napsu, millest keelduda ei sobinud, kohe solvuti. Sa pidid olema üks neist, muidu peeti sind uhkeks ja ülbeks ja seda Nõmmik ometigi ju polnud.

Igaüks tahtis Nõmmikut napsuga kositada

Raadiokolleeg Toivo Tootsen arvab, et oma osa Nõmmiku terve halvenemises oli populaarsusel ja pehmel südamel – nagu Nõmmik kuskil ringi liikus, tahtis keegi ikka talle kasvõi poolvägisi oma 50 või 100 grammi sisse joota: „Eks seda viinavõtmist oli niimoodi hooti. Hooti tegi ta aga jälle väga kõvasti tööd ja küllap tal oli midagi vaja, et sellest õudsest pingest vabane-da.“

Arne Mikk: „Ma olen Suleviga ja paljude teistega lauljana kaasa teinud mitu pikka suvist ringreisu. Üks raskesti ettekuju-tatav pidu oli Saaremaal kalurite päeval. Meil oli Kuressaares kontsert, teati, et Nõmmik ja Viisimaa on kaasas ja meid kutsuti sinna kalurite päevale esinema. Pidul toimus linnast väljas ühel metsalagendikul, kuhu veoautoga toodi kohale pianiino. Enne esinemist oli suur bankett. Niidetud murule laotati tapeedirullid nagu laudlinad. Plekkkaussides auras rasvane angerjauhhaa ja iga kausi ees päikese käes soojaks läinud 100 grammi viina. Ma tean, et artistid püüavad tavaliselt näiliselt kaasa mängida, sest esinemine on ju ees. Aga kalurid – mis see 100 grammi teeb! See on omamoodi delikaatne teema, sest need inimesed tunnevad ennast solvatuna, kui nende poolt pakutavat vastu ei võeta. Ma ei mäleta, palju keegi sooja viina jõi ja uhhaad sõi, aga lõpuks tuli ikkagi auto-kasti ronida ja oma numbrid esitada. Õhtul oli ju põhiesinemine Kuressaares, mis oli selle ringreisu kõige raskem esinemine. Üritasime end kokku võtta, külma veega üle uhada ja mida kõike veel.“

See iseloomustab seda ajas-tut, kus tuntud inimesi võeti vas-

Vambola Salupuu

NÄITLEJA: Estonia muusikali „Suudle mind, Kate“ etendus 5. juunil 1992. Katrin Karisma on Lois Lane (Bianca) rollis, Sulev Nõmmik kehastab Harrison Howelli.

Piret Viisimaa erakogu

KOLLEEGID: Opereti- ja estraadinäitleja Vello Viisimaa ja lavastaja Sulev Nõmmik arutavad asju. Ei tea, kas töövõi ilmaasju.

Mart Aare erakogu

„REKLAAMIKLUBI“: ETV omaaegses saates „Reklaamklubi“ astus Sulev Nõmmik sageli üles Kärna-Arnina. Pildil vasakult Mart Aare, Eino Baskin ja Sulev Nõmmik.

tu suurte austusavaldustega ja samas ei saanud keelduda kutsujatega koos pidu pidamast, kus laudad olid rikkastes kolhoosides toidust lookas ja pudel pudelis kinni. Ega Sulev ei jooksnud ise viinapitsi poole. Ma ei mäleta kunagi, et ta oleks proovi teinud lõhnadega. Selles mõttes oli ta väga kohusetundlik inimene.“

***

Viimastel aastatel korraldas estraadikontserte, kus ka Nõmmik osales, Arne Valmis. Ta kin-

nitab, et Sulev ei läinud iialgi „pooletoisena“ esinema, niivõrd kõrgelt austas ta publikut. „Enne jäi kontsert ära, ja seda juhtus küll. Tema poolt oli aus nii käituda, aga samas ei ulatunud tema austus publiku vastu nii kaugele, et ta oleks võtmata jät-nud. Mõned võtavad sellepärast, et keegi pakkus ja ei suutnud ära öelda, aga Sulev hakkas napsitama siis, kui oli stressis. Temal ei olnud nii, et võtame lõbu pärast. Ikka siis, kui hing haige.“